UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria q[ua]rta i[n] Rogationibus. Textus euang. Lu. ca. xi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

tiam inq̄ntū in oib⁹ reb⁹ operatur dās eis eſſe: ⁊ ꝑ potentiā inq̄ntū oīa ei⁹ potētie ſubijciuntur: ⁊ ꝑ p̄ſentiā inq̄ntum oīa ita nouit ſicut nos ea q̄ nob̄ p̄ñtia ſunt: tñ dr̄ ad aliquē locū venire inq̄ntum eſt ibi nouo mō: ſicut dr̄ ad cor peccōꝝ venire qñ noviter eſt in eo ꝑ grām (Iterꝫ relinq̄ mōm) q̄ ad carnis p̄ñtiam: nō q̄ ad modos illos q̄b⁹ vt de⁹ vbiqꝫ ē. neqꝫ q̄ ad generalē mūdi gubernatōez ⁊ sacr̄m altaris: ⁊ q̄ ad auxiliū ſp̄ūale fideliū: cū q̄b⁹ eſt vſqꝫ ad ↄſūmationē ſeculi Mat. vl. (⁊ vado ad p̄rē) ꝑ celi aſcenſionē. Sed quō dr̄ iuiſſe ad patrē cū pater vbiqꝫ ſit? Ad hoc dr̄ ꝙ tripliciter ibat ad patrē. Primo ſe ei offerēdo ī cruce. Scd̄o ſe ei p̄ſentādo in immortalitate: Tertio aſcēdendo ad celū in q̄ de⁹ qui vbiqꝫ eſt ſp̄ūaliter dicit̄ eſſe ꝑ oſtenſionē ſue glīe: q2 ⁊ illa corpa pulcriora fec̄: imo in celo empyreo corpalis glīa mōi inchoata eſt: ⁊ in eis ſe ſctis fruēdū reglarit̄ exhibet. (Dicūt ei diſcipl̄i) q̄ aperti⁹ q̄ꝫ añ de p̄re intellexerūt (Ecce nūc palā loq̄ris ⁊ ꝓuerbiū nullū dicis) Hila. v. de trini. Sciebāt diſcipl̄i dñm a deo miſſum: exiſſe tñ a deo neſciebant. Inenarrabilē ꝓ illā filij natiuitatē ꝑ ꝟtutē dicti iſti⁹ intelligētes: tūc primū ceperūt aduertere cū illū viderūt ſine ꝓuerbijs eſſe locutū. Nō em̄ ꝑ cōſuetudinē humani part⁹ de⁹ ex deo naſcit̄ cui⁹ a deo exitio poti⁹ q̄ꝫ part⁹ eſt. Hec ille (Nūc ſcim⁹ qm̄ oīa ſcis) q2. ſ. vt ait Chryſoſto. ea q̄ in corꝫ mētib⁹ erāt dixerat (⁊ nō eſt op⁹) tibi (vt q̄s te interroget) ad hoc vt ſcias q̄d ſcire q̄s velit: ⁊ q̄ ſunt q̄ nos ſcandalizāt: vt ait Chryſo. Eſt tñ op⁹ ſcire volenti vt interroget chr̄m: ſicut dr̄ Auguſ. (In hoc credim⁹ q2 a deo veniſti) q2 ſ. ꝓuidere hoim̄ cogitat⁹ potes. vt dr̄ Aug⁹

Feria q̄rta ī Rogatiōibus.

Text⁹ euan. Lu. ca. xi.

Quis veſtrum habebit amicū ⁊ ibit ad illū media nocte et dicet illi: Amice: cōmoda mihi tres panes: quoniā amic⁹ me⁹ venit de via ad me: et nō habeo quod ponā ante illū. et ille deintus reſpōdens dicat Noli mihi moleſtus eſſe: iam oſtiū clauſuꝫ eſt: ⁊ pueri mei mecū ſunt in cubili: nō poſſum ſurgere ⁊ dare tibi. Et ille ſi perſeuerauerit pulſans: dico vobis ⁊ ſi nō dabit illi ſurgēs eo ꝙ amic⁹ eius ſit: ꝓpter improbitatē tñ ei⁹ ſurget ⁊ dabit illi q̄tq̄t habet neceſſarios. Et ego dico vobis Petite ⁊ dabitur vobis: Querite ⁊ inuenietis: Pulſate ⁊ aperietur vobis Omnis enim qui petit accipit: et qui querit inuenit: et pulſanti aperiet̄. Quis autē ex vobis patrē petit panē: nunq̄d lapidē dabit illi? Aut piſcē: nunq̄d pro piſce ſerpentē dabit illi? Aut ſi petierit ouū: nunq̄d porriget illi ſcorpionē? Si ergo vos cū ſitis mali: noſtis bona data dare filijs veſtris: q̄nto magꝫ pater veſter de celo dabit ſpirituꝫ bonū petentib⁹ ſe.

Quis veſtrū habebit amicū ⁊c̄. Luce. xj. Pro intellectu hui⁹ euangelij ſciendū eſt: ꝙ vt patꝫ ex textu: hic quidam ex diſcipulis Ieſu cum vidiſſet illū orantē: rogauit eū vt doceret quomodo orarēt ſui diſcipuli. Et ille dixit illis orationē dominicā: id ē Pater noſter. Deinde hortatus eſt vt magnā ↄfidentiā orando haberēt in deū: ⁊ ad ꝑſeuerant̄ petendū: et hoc ſub quadā ſimilitudine que in p̄ſenti euāgelio tangit̄: cū dicit̄ (Quis veſtrꝫ habebit amicū ⁊c̄.) Et ſentētialr̄ intendit dicere: ꝙ ſi aliq̄s habeat amicū a q̄ aliq̄d petat: q̄ḋ ille ſemel aut bis neget: eo ꝙ ſit ſibi incōmoduꝫ preſtare quod petit̄: tamen ſi frequēter ⁊ ꝑſeuerant̄ petat: illa dabit omino: aut ꝓpter amiciciā: aut propter importunitate. Et in hoc vult inferre ꝙ multo magis deus dabit nob: q̄ ꝑci

bus noſtris nõ moleſtatur: ſed delectatur Vñ Aug. de qſti. euange. Comparatio eſt a minori. Si em̃ amicus homo ſurgit de lecto: ꝛ dat non amicicia ſed tedio compulſus. q̃nto magis deꝰ dat q̃ ſine tedio largiſſime donat qd petit. Hec ille. Poſita aũt ſilitudine chr̃s infert vt ab amico nr̃o .i. deo patre nr̃o petamus ꝛ grãmꝰ ab eo obtinere. ꝛ pulſemꝰ ad ianuã miſericordie eiꝰ Vñ p iſta tria. petere: q̃rere ꝛ pulſare ſignificat idẽ. Ois em̃ q̃ petit accipit .ſ. ſi petit pſeuerant et ad ſalutẽ ꝛ pie ꝛ p ſe: vt habes a ſancto Tho. iiij. di. xv. Et intellige pie .i. cũ pietate: ſiue latria: ſiue theoſebia: q̃ eſt virtꝰ q̃ deꝰ colit corpe ꝛ mente ſup omnia. Pie ẽ petit q̃ deo ſubijcit p humilitatẽ et dolore de peccatis ſuis: q̃bꝫ deo rebellauit. Vide in p̃cedẽti euãgelio. Deinde chr̃s qui dixerat deũ amicũ noſtrũ: vult dicere fortius .ſ. q̃ ipe eſt pr̃ noſter: ꝛ clementioꝛ q̃ pater carnal. ꝛ conſeq̃nter maxima fiducia debemꝰ ab eo petere. Dic ẽ. (Quis et vobis prẽm) .ſ. carnalẽ (petit panẽ: nũq̃d lapidẽ dabit ei) .ſ. loco panis (illi) ſcꝫ filio ſuo: q̃ſi dicat: mime. (Si ẽ vos hoĩes cũ ſitꝫ mali) .i. cũ poſſitꝫ peccare ſm Chryſ. Vł ſm Bedã loq̃t d patribꝫ pctoꝛibꝫ q̃ ſunt mali. Vel ſm cũdẽ mali ſunt hoĩes oẽs nõ ſimplr ſed reſpectu dei q̃ eſt eſſentia bonꝰ. Vel pñt dici hoĩes mali rõne peccati originał ꝛ fomitis .i. male inclinationis. (Noſtis) .i. cõſueuiſtis (bona data) vobis a deo (dare filijs veſtris) petentibꝫ (q̃nto magis pr̃ vr̃ celeſtis) q̃ nõ poteſt eſſe malꝰ: et nõ ẽ peccatoꝛ: ꝛ eſt eſſentialit miſericoꝛs: et nullã habet malã inclinationem (de celo dabit ſpm̃ bonũ petẽtibꝫ ſe) .i. dabit ſeipm ꝛ ↄſeq̃nter oĩa alia bona. Augꝰ. de ṽbis dñi. Ergo auare q̃d queris: aut ſi aliud petis q̃d tibi ſufficit cũ deꝰ non ſufficit. Hec ille

In vigilia Aſcenſionis.

Textꝰ euang. Jo. ca. xvij.

ſ Ubleuatis ocul' ieſus in celum: dixit: Pater venit hora: clarifica filium tuum: vt filius tuus clarificet te. Sicut dediſti ei poteſtatem omnis carnis: vt omne quod ꝛc.

ſ Ubleuatis oculis Jeſus ꝛc. Joan. xvij. Vide i ſabbato ante dominicã Palmarum ꝛc.

In die Aſcenſionis

Textꝰ euang. Marc. ca. xvi.

r Ecumbẽtibꝫ vndecim diſcipulis apparuit illis ieſus: et exprobrauit incredulitatẽ illorũ et duriciã cordis: q̃a his q̃ viderant eũ reſurrexiſſe nõ crediderant. Et dixit eis. Euntes in mũdũ vniuerſũ predicate euangeliũ omni creature Qui crediderit et baptizatus fuerit: ſalꝰ erit. Qui ṽo non crediderit: cõdemnabit. Signa aũt eos q̃ crediderint hec ſequent. In nomine meo demonia eijciẽt linguis loquent nouis: ſerpẽtes tollẽt. Et ſi mortiferũ q̃d biberint: nõ eos nocebit. Sup egros manꝰ imponẽt: ꝛ bñ habebũt. Et dñs q̃dem ieſus poſtq̃ȝ locutꝰ eſt eis aſſumptus eſt in celuꝫ. ꝛ ſedet a dextris dei. Illi autẽ pfecti pdicauerũt vbiq̃ꝫ. dño cooperante. ꝛ ſermonem ↄfirmante ſequentibus ſignis

r Ecumbentibus vndecim diſcipulis apparuit illis ieſus ꝛc. Marci. xvj. In pſenti euangelio tangunt tria pũcta. que ſunt Redargutio: Impoſitio: et Aſſumptio.

Quantũ ad primum tangit increpatio qua chriſtus de tarditate credendi diſcipulos increpauit. Sũt aũt circa appari